

José Montilla i Aguilera

DECLARACIÓ DEL PRESIDENT MONTILLA SOBRE LA GREU CRISI POLÍTICA QUE ESTEM VIVINT

Aquestes darreres setmanes estem vivint a Catalunya esdeveniments excepcionals que ningú no pot passar per alt. Ningú no pot ignorar la gravetat de la situació a la que ens ha portat l'immobilisme i la manca de diàleg d'uns i la irresponsabilitat d'altres prescindint del respecte a la legalitat i a l'Estat de Dret .

Els que tenim o hem tingut responsabilitats públiques tenim la obligació de fer un darrer esforç per alertar sobre els riscos que correm. Diguem-ho clar, hi ha hagut massa silencis i massa ambigüitats per part de la classe dirigent d'aquest país. Hem d'acabar amb silencis, ambigüitats i eufemismes que no ajuden gens a un debat serè, clar i positiu.

Abans del referèndum del Brexit ningú no s'esperava que la sortida del Regne Unit de la Unió Europea s'imposés. Els propis impulsors del Brexit, que van difondre informacions inexactes o falses sobre l'impacte econòmic i social d'aquella decisió, van reconèixer posteriorment que havien exagerat, o simplement mentit. Avui, molts dirigents britànics que en aquell moment van optar pel silenci, se'n peneixen de no haver parlat clar. Sabien que una sortida de la UE tindria costos molt severos per al Regne Unit, però no en van voler parlar per no ser acusats de fer el discurs de la por. Ara, però, reconeixen massa tard que havien d'haver dit les coses pel seu nom.

El risc, a casa nostra, apareix ja amb molta claredat. Els advertiments sobre la fractura social i el trencament de la convivència no són "el discurs de la por". Constatar la gravetat de la fuga empresarial no és un discurs de la por. L'alerta sobre la pèrdua d'oportunitats econòmiques per a la nostra societat no és el discurs de la por.

Avui marxa de Catalunya el domicili social de grans empreses estratègiques. A la vegada, encara que això no sigui notícia, el de moltes petites i mitjanes empreses i, també, els estalvis de molts ciutadans. Demà, si seguim així, ens podem trobar amb autèntiques deslocalitzacions empresarials. L'empresa necessita certes i estabilitat política. Sap que una Catalunya independent i fora de la UE posa en perill la seva continuïtat. Cap país no es pot permetre el luxe de col·locar el seu teixit econòmic en estat de xoc. Les reaccions que menystenen o frivolitzen aquesta qüestió són irresponsables.

Considerar la societat catalana com un sol poble, amb tota la seva diversitat de procedències i d'opinions ha estat, per a tot el catalanisme, un objectiu fins ara assolit. Però avui això s'està trencant. Els esdeveniments que estem vivint així ho posen de manifest. La divisió s'expressa en tots els estaments de la societat, a les famílies, al món econòmic, al món esportiu, a la vida cultural, ... I pot anar a més si no som capaços de canviar el rumb.

Tot això no és el discurs de la por. És el discurs de la responsabilitat.

Ningú no pot ignorar que s'està produint una creixent desafecció de molts ciutadans de Catalunya que no consideren les actuals institucions del nostre autogovern com a pròpies. Això mai no havia passat des de la recuperació del nostre autogovern.

El Govern, el Parlament, i molt especialment el president de la Generalitat, no poden ignorar les veus que clamen per impedir una nova fugida endavant fent una declaració d'independència, tingui aquesta la forma que tingui, ja que només serviria per fer més difícil un acord. Ho diuen veus de l'interior de la pròpia coalició de govern, ho diuen tots els partits de l'oposició. Ho demanen els centenars de milers de ciutadans que aquest cap de setmana han alçat la veu a Barcelona i a tantes altres viles i ciutats del país. Ho diuen, per descomptat, el govern d'Espanya i la judicatura. Ho diuen les autoritats europees, ...

No podem, col·lectivament, seguir per aquest camí. Hem d'exigir al govern de Catalunya i al govern d'Espanya que facin esforços reals, no retòrics, de disminució de la tensió a partir d'un compromís explícit i urgent de no adoptar noves decisions que ens portin al desastre.

És del tot imprescindible iniciar un procés de negociació sobre els problemes del nostre autogovern i sobre els canvis legals, constitucionals i de tot ordre que siguin necessaris per trobar una sortida de futur a l'actual situació. Un cop més he de reiterar la meua opinió respecte de la necessitat de respectar el marc legal i de reconèixer, al mateix temps, que hi ha problemes reals que requereixen una solució política. La ruptura de la llei és inacceptable, l'immobilisme, també.

Algunes de les darreres iniciatives parlamentàries acordades al Congrés dels Diputats, com ara la "Comissió per al Diàleg", marquen un camí per a la reconstrucció de ponts trencats que no hauríem de desaproveitar.

Sóc conscient de que una part molt important de la societat catalana creu que la única solució passa per la declaració de la independència i que, per això, el marge d'actuació del president Puigdemont i del vicepresident Junqueras està massa condicionat per la dinàmica que ells mateixos han generat. Però apel·lo al seu sentit de país i al seu coratge per dir amb franquesa a aquests ciutadans la veritat: que així només anem a un camí sense sortida i a una etapa de grans patiments i cap resultat positiu per a la nostra societat.

Sóc igualment conscient de les enormes dificultats de la via que, un cop més, suggereixo. Però és la única via. La via de la política sensata i dels acords factibles.

Cal, doncs, que el Govern i el Parlament aturin la DUI. Les institucions catalanes són de tots: hem d'evitar que es posin en perill, en situar-les al marge de la llei.

Barcelona, 10 d'octubre de 2017